

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ.

Ἐν τίνι χρόνῳ ἡδόκησεν ὁ ἐλεύθερος Θεὸς, ἀποζεῖται εἰς τὸν
Κόσμον, τὸν Τίον ἀντεῖ.

§. I.

Μετὰ τὸ παρελθεῖν τὴν πρώτην ἐπὶ γῆς, Μοναρχίαν τῶν Αὐτοκράτων, ὃ
τις ἐκράτησε κατὰ τὸν Σικελιῶτην Διόδωρον, ἐπὶ αὖτις μέχρι δηλαδὴ
τῆς κατασφράγης τῆς Σαρδαναπάλας, ἔτι καὶ δευτέραν τῶν Περσῶν, τὴν ἐν
τεσσι περίπτωτον, μέχρι Αἰλεξάνδρου τῆς Μακεδόνος, ὃς τοτείν
Μοναρχίαν ἔδειξεν εἰς τὸν Κόσμον, τὴν τῶν Ελλήνων δηλαδὴν ἐν ἔτεσι τοῦ
διαμείνασταν, μέχρι τῆς τῆς Αὐγάστου Μοναρχίας, ἀπὸ τὸν ὄποιον τελέως
καὶ ἥρανίδην, ἡδόκησεν ὁ Ελεύθερος Θεὸς, ὃτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τῆς χρό-
νου, ἐπὶ τῆς τετάρτης Μοναρχίας τῶν Ρωμαίων Οκταβίας τῆς Αὐγάστου μο-
ναρχεύντος, ἐξαποζεῖται τὸν Τίον ἀντεῖ, Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν, τῷ γένει
τῶν ἀνθρώπων, ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου, κατὰ τὴν κοινοτέραν γενώμην
εφῆ· πρὸ ἔτου δηλαδὴ ἀπὸ τῆς νῦν τρέχοντος ωψίδος (α), καὶ κατελθόντας εἰς μήτ-
ρα παρθενικῆς, σάρκα γεγονέναι; Λόγου δύτα, καὶ εἰκόλπων πατρῶν
γεγενημένον αχρόνως, καὶ ἀνάρχως, δικοτίον τε τῷ Πατρὶ, καὶ ἐδὲν παρεῖ
τὸν πατέρα ἡλοιώμενον, ἀλλὰ ἀτρεπτὸν τε καὶ ἀναλλοίωτον, καὶ ὅλως ἀπαθή,
παθόντα δὲ, ὡς ὑπὲρ τῆς ἡμῶν Σωτηρίας, καὶ διὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ διὰ
τὴν ἀντῶ τῷ εὐεργέτῃ πρέπεσταν ἀγαθότητα, καὶ γὰρ ἐβέλετο διὰ σωλάγ-
χην ἐλέσει, ὑπὸ τε διαβόλων τυρανεῖσθαι τὸν ἀνθρώπον, ἀλλὰ βελύγει
τῷ Πατρῷ, καὶ ἐδοκία τῇ Αὐγίᾳ Πνεύματος, δι πανταχοῦ παρὼν, καὶ μηδα-
μᾶς περιγραφομένος, ἔκλινεν βραντὸς δὶς ἡμᾶς, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν Σωτηρίαν,
καὶ καταβὰς, μηδὲ ὅλως χωριστεῖς τῶν βραυῶν, καὶ ὑπέδυν τὴν ἀνθρώπειαν μορ-
φὴν, καὶ τὴν ἀόρατον, τῇ δρωμένῃ κατεκάλυψε φύσιν, τὴν μὲν δρωμένην
ἀναμάρτυτον δικυριάξας, τὴν δὲ κεκρυμμένην ἀκίνατον διατηρήσας, ὧτε
γὰρ ἀντὶ τῶν τῆς σαρκὸς μετύλαχε παθημάτων, ἔτει δὲ σάρξ ἢν προ-
σείληψε τῶν τῆς ἀμαρτίας κηλίδων, ἀλλὰ ἐνοικήσας τῇ τῆς ἀγίας ἐνδόξης
Θεοτόκε, καὶ ἀειπαρθένην Μαρίας μήτρα, προκαθαρίσας τῷ Αὐγίῳ Πνεύ-
ματι, τὴν ψυχὴν σὺν τοῖς μέλεσιν, δι Λόγου Σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνω-
σεν ἐν ἡμῖν, καὶ μεταβαλὼν, τὴν ἀντεῖ Θεότητα εἰς ἀνθρώποτητα, ἀπ-
ειπτος γὰρ καὶ ἀναλλοίωτος ὁ τῷ Θεῷ Λόγος, ἀλλὰ ἐνώσας ἐκυτῷ καὶ
ὑπόσατον ἐκ τῶν σωλάγχην τῆς ἀειπαρθένης Μαρίας, σάρκα ἔχοντα,
,, Ψυ-

(α) Εἴ τέττα φαίνεται, πῶς ὁ Συγγενεφέυς τῆς παρέστης Εὐκλησιαῖς Ιεροῖς,
ἀρχῆσε τῷ ἀντῶ ἔτει, δηλαδὴ εἰς τέσσερα 1709. νὰ συγγεφῇ τὴν παρέστην Ιεροῖς, τὸ οὐρ-
ων ὅμως τῇ θαυμάτῳ, τὸν ἐμπόδισε νὰ θεωρήσῃ ἐκ δευτέρεις τὰ γεργαμμένα, διότι ἐτελεύ-
τησεν εἰς τέσσερα 1714. οὗτον εἰς διάσημη τριάν, η τεσσάρων χρονῶν, δὲν ἐδύνετο βίβασια νὰ
ἔξαριθωσῃ τὸ ἔργον, διὸ ἐθείπεις, καὶ ἀταπονεῖς πολλό. Εὔχειανθη λοιπὸν κόπον ἔχ-
θλιγον, εἰς τέστο τὸ βραχὺ τὴν παιδί τὴν τύπη, μὰ ἐξακειβωδῆ ὡς φαίνεται.